

Návrh na relicitaci lze vzít zpět. Hypothekárním věřitelům nepřisluší odpor do takového naxpětvzetí a tudíž ani stížnost do zrušení relicitace.

Vymahající věřitel učinil návrh na zrušení opětné dražby domku v T. Okresní soud tamní návrh ten zamítnul, maje za to, že návrhu na povolení opětné dražby nelze vzít zpět.

Rekursu vymahajícího věřitele zemský soud v Brně vyhověl a nařízenou opětnou dražbu zrušil.

D ů v o d y :

Že by návrh, jehož dle §. 154. ex. ř. ku povolení opětné dražby jest třeba, nemohl býti zpět vzat, zákon nezakazuje; týž naopak předpokládá, že předepsaný tam návrh takový udržen byl v platnosti, i jest zajisté přirozeno, že v oněch případech, kde předepsán v řízení exekučním návrh, týž může vzat býti zase zpět, změnil-li se mezi tím stav věci.

V případě, o nějž jde, se stav věci po návrhu na opětnou dražbu skutečně změnil, an dle prohlášení stěžujícího si vymah. věřitele vydražitel mezi tím s ním se vyrovnal.

Není tudíž překážky, aby vzat byl onen návrh na opětnou dražbu zpět, má-li navrhovatel za to, že účelu, jehož se domahal, již dosáhl. Mimo něho pak tu není nikoho, jenž by měl na opětovném prodeji zájem.

Názor tento podporován jest i tím, že z předvolaných účastníků se nikdo, až na A. G. k roku o návrhu na zrušení relicitace položenému nedostavil.

Prohlášení však A. G., že nesouhlasí s návrhem na zastavení opětné dražby z důvodu toho, poněvadž by při nové opětné dražbě snad stržilo se více, a že by jeho pohledávka pak snad přišla k zaplacení, nemá významu, poněvadž pouhé možnosti nerozhodují, a poněvadž bylo jeho věcí, dbáti při dražbě (stání relicitačním), aby se docílilo tolik, aby sám taktéž byl kryt; on však, ač přítomen, dražby ani se nezúčastnil.

na práva k nemovitostem neplatí § 331. ex. ř., jak to v něm i výslovně stojí; § 331 ve spojení s §. 332. ex. ř. směřuje přece na prodej, nemůže tudíž již proto býti normou pro v n u c e n o u s p r á v u. § 99. ex. ř. platí zajisté nejen oproti vlastníku nemovitosti, nýbrž i oproti nájemci a § ten výslovně kompetenci soudu exekučního ku p o v o l o v á n í v n u c e n é s p r á v y stanoví.

Též § 51. ex. ř., na nějž se lakonické důvody rozhodnutí nejv. soudu odvolávají, a kterýž vlastně vylučuje toliko forum prorogationis, kompetenci soudu exekučního ku povolení v n u c e n é s p r á v y prá v p a c h t o v n í c h nikterak není na závalu, jelikož, jak ukázáno, v §§. 99. a 334. ex. ř. pro povolení v n u c e n é s p r á v y zákonodárce kompetenci soudu exekučního výslovně ustanovil.

Pozn. zas.

Konsekvence názoru opačného byla by, že řízení proti vydražiteli se provede jen k vůli exekuci, což nemělo by smyslu; ustanovení zákona (§ 154. odst. 2. ex. ř.), že když povolení opětne dražby nabude právní moci, pozbuje první dražba účinnosti (jen proti vydražiteli), lze rovněž užití jen tenkrát, když věc pravidelně se odbývá, to obzvláště proto, že opětne dražba není exekucí proti obmeškalému vydražiteli, nýbrž jen jednáním, kterýmž se k platnosti přivádí okolnost ta, že si ponecháno bylo, nemovitost jinému prodati; co však si jen bylo ponecháno, nemusí se skutečně provésti.

Dovolací rekurs A. G. nejvyšší soud zamítnul.

D ů v o d y:

Byť i dle §. 154. ex. ř. netoliko vymah. věřitel, nýbrž i kterýkoliv věřitel s pohledávkou na usedlosti zástavním právem zajištěný opětne dražbu žádati oprávněn byl, nelze přece ustanovení tomuto rozuměti tak, jakoby takový věřitel opětne dražbu z té příčiny navrhnouti byl oprávněn, poněvadž vydražitel jinému věřiteli svých dražebními podmínkami uložených povinností řádně nedodržel, a to již dokonce ne proti vůli tohoto jiného věřitele.

Že by vývody potíraného usnesení stran nároků dovolávajícího se rekurenta nebyly správnými, týž netvrdil.

Dle toho nemůže odpor jeho proti nazpětvzetí návrhu vymah. věřitele, odůvodněný tím, že prý očekává od nové opětne dražby většího výdražku, a tudíž ani jeho stížnost do potíraného usnesení stolice rekursní uznána býti oprávněnou.

Dle náhledu v dovolacím rekursu hájeného, že právoplatné povolení opětne dražby na žádný pád více zrušeno býti nemůže, musela by i v případě tom, že vydražitel, byť i teprve po právoplatnosti povolení opětne dražby povinností svým skutečně úplně vyhověl, a veškerí účastníci následkem toho se zastavením řízení dražebního svůj souhlas projeví, nicméně přece a to i tenkrát opětne dražba se provésti, kdyby pravděpodobným bylo, že věřitelé tím přijdou ku škodě, což přec ale nemohlo býti úmyslem zákona.

(Rozh. ze dne 31. května 1904, č. 7832.)

—bl—

K výkladu § 209. ex. ř.

Při roku rozvrhovém přihlásil věřitel S. písemnou přihláškou svou pohledávku na nejv. podání a připojil »a navrhuji použití §. 222. ex. ř. při všech závadách simultanních.«

První soudce nevzal na návrh »použití §. 222. ex. ř.« zřetele, protože přítomný zástupce věřitele A., jehož pohledávka vážla si-